

lang række andre love (f. eks. planlovgivning, fredningslovgivning, arbejderbeskyttelseslovgivning, miljølovgivning, vejlovgivning m. v.). Helst så man måske samtlige bestemmelser, som et givet byggeforetagende skal iagttage, samlet under bygge-lovgivningen og hos bygningsmyndighederne; men kan dette ikke lade sig gøre, burde bygningsmyndigheden i al fald være en slags samlecentral, som skulle påtage sig at fremskaffe alle nødvendige tilladelser og sikre byggeforetagendets overensstemmelse med de forskelligartede bestemmelser.

Fordele og ulemper ved en sådan ordning er senest behandlet i rapporten af 30. oktober 1973 fra boligministeriets arbejdsgruppe om dobbelt-administration.

Endelig kan der være grund til at nævne, at bygge-lovsadministrationen forudsættes tilrettelagt på en sådan måde, at man undgår dobbelt-administration og begrænser det offentliges anvendelse af ressourcer mest muligt.

Diskussionen af disse spørgsmål har vist, at de forskelligartede hensyn, som således ønskes varetaget, til dels er modstridende og ofte vanskelige at forene. Det er derfor foreslået, at der åbnes adgang til administrativt at gennemføre nedennævnte forbedringer, efterhånden som muligheder herfor tilvejebringes:

Det foreslås (forslagets § 3), at det i bygningsreglementet kan fastsættes, at de materielle bestemmelser ikke, eller kun delvis, skal finde anvendelse på nærmere angivne arter af bebyggelse.

Efter denne bestemmelse kan f. eks. ganske små bygninger og bygningsdele af mindre væsentlig betydning (små fjernsynsantenner og lignende) tænkes helt undtaget fra loven. Det samme kan tænkes, hvor bygge-lovens hensyn er mindre fremtrædende, og arbejderne på anden måde er undergivet offentlig kontrol. Eksempelvis kan nævnes højspændingsmaster og broarbejder.

For mindre byggearbejder, f. eks. carporte, kan det overvejes at indskrænke loven, så kun de bebyggelsesregulerende bestemmelser skal være gældende. Om mulighederne for særordninger for f. eks. jordbrugerhvervenes bygninger henvises til pkt. 6 nedenfor.

Dernæst foreslås det (forslagets § 16, stk. 4), at selvom de materielle regler skal overholdes, skal den offentlige kontrol gennem byggesagsbehandlingen kunne indskrænkes eller helt bortfalde for nærmere angivne arter af byggeri.

En lignende bestemmelse findes i § 13, stk. 4, i BL-1960, men ifølge motiverne med et snævrere

sigte, idet den kun forudsættes anvendt på mindre væsentlige forhold. Anvendelsesområdet foreslås udvidet, således at der kan ske indskrænkninger i byggesagsbehandlingen for nærmere angivne arter af byggeri, f. eks. garager, ensartede parcelhuse, byggerier hvor der på anden måde er skabt rimelig sikkerhed for lovligt byggeri.

For begge de ovenfor nævnte forslag gælder det, at det er meget vanskeligt at finde praktisk anvendelige afgrænsningskriterier for de grupper, for hvilke der gennemføres særordninger. Og særordninger, der i væsentlig grad efterlader tvivl om, hvad der er gældende, vil formentlig gøre mere skade end gavn. De giver anledning til usikkerhed hos byggeriets parter og skaber administrativt besvær.

Endvidere foreslås det (forslagets § 16, stk. 3), at der i bygningsreglementet skal kunne optages bestemmelser om bygningsmyndighedens stilling i relation til andre love, der (også) regulerer et givet byggeforetagende.

For det første skal det kunne pålægges kommunalbestyrelsen (som bygningsmyndighed) at påse, at byggeriets forhold til anden lovgivning, som administreres af kommunalbestyrelsen, er afklaret, inden tilladelse til byggeriets påbegyndelse eller ibrugtagen meddeles. Som relevante eksempler på sådanne lovgivningsområder kan nævnes planlægnings-, miljø- og vejlovgivning, men de enkelte love forudsættes specificeret i bygningsreglementet.

Derimod findes det ikke hensigtsmæssigt, at denne pligt udstrækkes til love, som ikke administreres af kommunalbestyrelsen, f. eks. fredningslovgivningen. Men det foreslås, at kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde får adgang til at stille byggesagsbehandlingen i bero, indtil et sådant forhold er afklaret. Der skal altså ikke længere være pligt til at udstede byggetilladelse, så længe det er uafklaret, om byggeriet f. eks. kan tillades efter fredningslovgivningen.

Det bemærkes i denne forbindelse, at forskellige love pålægger kommunalbestyrelsen at påse, at nærmere angivne forhold er bragt i orden, inden byggetilladelse udstedes — selvom den pågældende lov iverkset ikke administreres af kommunalbestyrelsen. F. eks. forudsætter loven om by- og landzoner, at der ikke må udstedes byggetilladelse til byggeri i landzone, forinden zonelovstilladelse fra amtsråd (byudviklingsudvalg) foreligger, og efter vejlovgivningen skal kommunalbestyrelsen sikre sig overensstemmelse med pålagte byggelinier også ved veje, som ikke er under kommunalbestyrelsens administration. Forslaget ændrer intet i disse bestemmelser.